

Bibliotekarie i vardagens klor

Emil Johansson recenserar *Sisältää pieniä osia* (eng. *Contains Small Parts*) av Amanda Vähämäki (2013).

I Finland har små kvalitetsinriktade serieförlag som Asema kustannus, Boing Being, Huuda huuda och gratisserietidningen Kuti i flera år gett ut finskspråkiga album och antologier med engelska undertexter, vilket gör det enkelt även för icke-finskspråkiga att ta del av den finska seriescenen. Detta har uppmärksammats av bland andra Sebastian Lönnlov i hans recension av Hannele Richerts fina album *Enimmäkseen hyvä näkyvyys* (eng. *Mostly Clear*) i *Litteraturmagazinet*. De undertextade serierna kan också användas av den som vill bekanta sig med det finska språket, och skulle kunna användas på folkbiblioteken för att främja den sverigefinska minoritetens språkrevitalisering. Förlagen ifråga verkar dessutom internationellt och publicerar aktivt finska översättningar av serier skrivna på andra språk.

Amanda Vähämäki har tidigare översatts till svenska i albumet *Bullefältet* (2007) som även kom ut på engelska, franska, italienska och serbiska. Sedan dess har hon givit ut några album och deltagit i ett flertal serieantologier världen över, bland annat den prisbelönta kanadensiska antologin *Drawn and Quarterly*. Hennes serier utspelar sig ofta i vardagliga miljöer där tristess och vantrivsel tvingar upp dörrar till parallella

drömvärldar, som likt drömmar kan vara minst lika skrämmande och tråkiga som verkligheten.

Hennes senaste album *Sisältää pieniä osia* (eng. *Contains Small Parts*) skildrar den ensamstående bibliotekarien och trebarnsföräldern Outi som kläms mellan familjelivet och biblioteksarbetet. När spänningarna inför halloween-sagostunden har släppt och barnen lämnats till pappan för helgen, kommer Outi hem och upptäcker att hon hamnat i en parallell verklighet där en hund knacker på och tar henne på en flygtur på ett dammsugarskaft. Det är en trovärdig och vacker skildring av vardagens lågintensiva smärta, stress och tristess, men inte utan små glimtar av ömhet, förlåtelse, fantasi och lek. Som titeln antyder så innehåller albumet små delar, det lilla i vardagen: hämtning och lämning på dagis och skola, ett nej från en arbetskamrat, nervositet inför en sagostund, nattning av ett barn efter en mardröm.

Vähämäki har hittills arbetat i ett relativt kort format på 10–40 sidor, och personligen hoppas jag att hon någon gång kommer att ge sig in på en längre berättelse där hennes berättarkonst och magiska realism skulle kunna blomma ut till ett seriemästerverk.